

توپخانه‌هایی با امکانات حداقلی

۲۶ آذر ۱۴۰۱ ساعت ۱۷:۴۲

اسب‌های توپخانه را به صاحب منصبی سپرده‌اند و او هم آنها را در جایی نگاه دارد که علیق ارزان باشد ولی ابداً آنها را وادار به تمرین نمی‌کند تا به هیاهوی میدان جنک و غرش توپ عادت کنند.

توپخانه یکی از یگان‌های مهم ارتش در دوره قاجار بود که شرایط نگهداری از آن خاص و منحصر بود. توپ‌های توپخانه معمولاً با اسب جابه‌جا می‌شدند که این موضوع نیز ضرورت نگهداری خاص از اسب‌ها را ایجاب می‌کرد:

«توپخانه معمولاً باید ۶۰۰۰ نفر توپچی در ارتش ایران باشد ولی توپخانه ثلث این شماره هم حاضر خدمت نیست. اسب‌های توپخانه را به صاحب منصبی سپرده‌اند و او هم آنها را در جایی نگاه دارد که علیق ارزان باشد ولی ابداً آنها را وادار به تمرین نمی‌کند تا به هیاهوی میدان جنک و غرش توپ عادت کنند و در موقع جنک وحشت نداشته باشند. توپچیان در موقع مسافرت الاغ‌هایی دارند که لوازم خود را از قبیل تفنگ و آذوقه با آنها حمل می‌کنند و گاهی هم بر پشت آنها سوار می‌شوند. قورخانه هم بوسیله شتران با اراجه‌ها حمل و نقل می‌شود.»

منبع: هانری رنه دالمانی، سفرنامه از خراسان تا بختیاری، ترجمه محمدعلی فره‌وشی، تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۵، صص ۱۶۵-۱۶۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49022/توپخانه-هایی-با-امکانات-حداقلی>